

[Oluf Pedersen.]

i alle Tilfælde dø sammen. Efter vor Opfattelse kan kun en Ophævelse af de kunstigt ansatte Priser sikre Landbrugets retfærdige Krav lige Ret. Det er denne Uret, som skal ophæves, og det er en Opgave, som vilde være den danske Rigsdag værdig. Ja, selv Statsministeren har været inde paa dette, og Landbrugsministeren strøede jo lidt Sukker paa ved Omtalen af Gældssaneringen, da han fremsatte det foreliggende Lovforslag.

Retsforbundet har anvist de Midler, som vi mener er nødvendige, hvis man skal ud af de Vanskeligheder, som har ramt Landbruget, og ogsaa det øvrige Erhvervs- liv, som har skabt baade Landbrugskrise og Arbejdsløshed. Vi er selvfølgelig altid rede til en Drøftelse, men det ser jo ud til, at man ikke fra anden Side vil gaa ind til en saadan rent saglig Drøftelse af de Problemer, der kan rejses, og som burde interessere os alle sammen.

Det staar for mig saaledes, at det, der skal til, det, som er en uvægerlig Betingelse for, at der kan komme nogen som helst Gavn ud af de Foranstaltninger, man træffer, er, at den falske Kapital bliver kastet ud af Erhvervslivet, ikke blot af Landbruget. Det, det gælder om, er, at man skal have Kapitalen ud af Grundværdien, afskaffe Toldaktierne og afvikle den offentlige Gæld. Det staar for mig saaledes, at der ikke er anden Mulighed, end at man maa have en Grundskyld . . . — nej, undskyld . . . (Munterhed) . . . en Formueafgift, forbundet med en Grundskyld, der hindrer Nyskabelse af falsk Kapital. Gaar man denne Vej, kan Landbrugets Folk faa deres Leveomkostninger ned. Da vil man kunne konkurrere paa de Priser, der kan opnaas paa Verdensmarkedet i Dag.

Man har her været inde paa en hel Række Betragtninger angaaende Prisforhold, Betragtninger, som det ved Tid og Lejlighed kunde være nyttigt at tage sig for at belyse nærmere, idet der er adskillige Medlemmer her i Tinget, som glemmer, at lave Priser er en Betingelse for høje, og det er jo den samme Betragtning, som ogsaa er gjort gældende for det Forslag, der er stillet, om, at man skal ofre Statens Midler paa en Markedsregulering. Det vil gaa med Foranstaltninger af denne Art paa samme Maade, som da man lavede en Krisefond med det Formaal at sænke Renten, og hvor det viste sig, at paa det Tidspunkt, da man skulde afvikle Krisefonden og sælge Obligationerne, blev der

en ganske tilsvarende eller større Rente- stigning, end der før havde været Fald. Paa samme Maade kan man selvfølgelig for en Tid drive Priserne op, naar man tager Smørret ud af Markedet, men paa det Tidspunkt, da man skal have det ind paa Markedet igen, slaas hele Spillet over Ende.

Jeg forstaar ikke den Betragtning, som Lovforslaget er inde paa, at man skal ofre Statens Midler paa at bygge Kølehuse. Jeg har altid set saadan paa det, at det, der er Danmarks Fordel paa det engelske Marked, er, at vi har en kortere Transporttid og ikke behøver at have vort Smør i Kølehus, saaledes som det Smør, der tilføres fra længere borte liggende Lande. Nu ser det jo ud til, at vi ligefrem ved Kunst vil sørge for at bringe dansk Smør paa samme Kvalitet som det Smør, der bliver tilført fra oversøiske Lande.

Der er en Ting i Regeringens Lovforslag, som det kunde interessere mig at faa lidt nærmere Rede paa. Der er fastsat 2 pCt. Rente. Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Landbrugsminister regner 2 pCt. Rente — det, som Landbruget skal betale — for at være fuld Rente, altsaa anser det for at være en passende Rentefod. Jeg vil i og for sig ikke være uenig med ham, hvis han besvarer det paa denne Maade, at 2 pCt. er en passende Rente. Men saa maa man vente, at Regeringen fører en Politik i Overensstemmelse dermed. Det er vel ikke Meningen, at man ikke vil have samme Rente af de Penge, man her giver til Landbruget, som man ellers mener er en rimelig Forrentning.

Naar man nu er saa stærkt inde paa den Betragtning, at den danske Stat skal have den Opgave at drive Spekulation i Smørpriser, forekommer det mig for Resten, at dette er i Strid med den Politik, som man i øvrigt har ført fra Landbrugets Side. Jeg tænker her paa saadan noget som Dato- mærkningen, der netop skulde sikre, at det danske Smør kom frem i frisk Tilstand.

Disse rent praktiske Bemærkninger kan selvfølgelig ikke, selv om der kan være Grund til at fremsætte dem, ændre den rent principielle Stilling, som vi ganske naturligt maa tage til et Lovforslag som dette. Vi maa afvise dette Forslag til en Smørordning. Det løser ikke Problemet Landbrugskrisen; det forværrer og udbygger tværtimod Krisen. Vi kan ikke godkende de Principper, hvorpaa denne Lovgivning er bygget op, og vi kan ikke godkende — og har heller ikke godkendt — Kornordningen, selv om vi selvfølgelig ikke finder nogen Grund til at vende os imod; at de Midler,